अथ समवकारः—

वृत्तं समन्कारे तु ख्यातं देवासुराश्रयम् ।
संध्यो निर्विमर्शास्तु त्रयोऽङ्कास्तत्र चादिमे ॥ २३४ ॥
संधी द्वावन्त्ययोस्तद्वदेक एको भवेत्पुनः ।
नायका द्वादशोदात्ताः प्रख्याता देवमानवाः ॥ २३५ ॥
फेलं पृथकपृथक्तेषां वीरमुख्योऽखिलो रसः ।
वृत्तयो मन्दकैशिक्यो नात्र विन्दुप्रवेशको ॥ २३६ ॥
वीश्यङ्गानि च तत्र स्युर्यथालामं त्रयोदश ।
गायत्र्युष्णिञ्जखान्यत्र च्छन्दांसि विविधानि च ॥ २३७ ॥
त्रिशृङ्कारस्त्रिकपटः कार्यश्रायं त्रिविद्रवः ।
वस्तु द्वादशनालीभिर्निष्पाद्यं प्रथमाङ्कगम् ॥ २३८ ॥
दितीयेऽङ्के चतस्रभिद्दाम्यामङ्के तृतीयके ।

नौलिका घटिकाद्वयमुच्यते । बिन्दुपवेशको च नाटकोक्तावपि नेह विधातव्यो ।

तत्र—

धर्मार्थकामैस्त्रिविधः ग्रङ्गारः, कपटः पुनः ॥ २३९ ॥ स्वाभाविकः कृत्रिमश्र दैवजो, विद्रवः पुनः । अचेतनैश्रेतनैश्र चेतनाचेतनैः कृतः ॥ २४० ॥

तत्र शास्त्राविरोधेन कृतो धर्मशृङ्गारः । अर्थलामार्थकिल्पतोऽर्थ-शृङ्गारः । प्रहसनशृङ्गारः कामशृङ्गारः । तत्र कामशृङ्गारः प्रैथमाङ्ग

चतुर्थसंघी । स नायकः अत्र व्यायोगे ॥ समवकारमाह—वृत्तमिति ! आदिमे प्रथमाह्ने द्वौ मुखप्रतिमुखाख्यौ । अन्त्ययोद्वितीयतृतीयाङ्कयोरेक एकः संधिरिखन्वयः । उदात्ता घीरोदाताः । देवमानवाः दिव्यादिव्याः । देवाश्व दानवाश्च 'देवदानवाः' इत्यपि क्वन्तिरपाठः । तेषां नायकानाम्, मन्द्के शिक्यः केशिकीहीनाः ॥ तत्र समवकारे । विद्वयो गर्भसंध्यङ्गम्, स च शङ्काभयत्रासकृतः संप्रमः, नाटकप्रकृतित्वादेव विद्ववप्राप्तौ प्रकारत्रयस्यावश्यकत्वार्थमिदं वचनम् । निषद्धकाले निषद्धयोषिति कृतः श्वः शास्त्रविकदस्तदितरो धर्मश्वः ।

^{1.} फलमिति । यथा प्योनिधिमन्थने वासुदेवादीनां लक्ष्म्यादिलाम इति धितकः॥

^{2.} प्रथमाङ्क इति । धनिकस्तु 'प्रलङ्कं च यथासंख्यं कपटाः । तथा नगरोपरोध-युद्धवातां स्थादिविद्रवाणां मध्ये एकैको विद्रवः कार्यः । धर्मार्थकामश्रङ्गाराणामेकैकः श्रङ्गारः

१. 'नाडिका' क. २. 'द्वयो' इति पुस्तकान्तरे पाठः.